

קיצור הדף היומי

יום שני, י"א בכסלו תשפ"ב

תענית • ד

שלשה שאלו שלא כהוגן,

אליעזר עבד אברהם - ד'הנערה אשר אמר אליה וגו' לענודך ליצחק, יכול אפילו חיגרת או סומא **השיבוהו כהוגן**, ונזדמנה לו רבקה **שאל בן קיש** - ד'האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו יכול אפילו עבד או ממזר **השיבוהו כהוגן**, ונזדמן לו דוד. **יפתח הגלעדי** ד'והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי והעליתוהו עולה, יכול אפילו דבר טמא - **השיבוהו שלא כהוגן** נזדמנה לו בתו. דאם רופא אין שם להתיר נדרו. 'אשר לא צויתי' בן מישע מלך מואב ולא דברתי' - זה יפתח, 'ולא עלתה על לבי' - לשחוט זה יצחק.

• ר"ב: **אף כנסת ישראל שאלה שלא כהוגן**-

ד'ויבוא כגשם לנו, וכן שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך. א"ל הקב"ה: את מבקשת דבר שאינו מתבקש ונראה תמיד, ואני אהיה כטל לישראל המתבקש לעולם, ועל כפיים חקותייך שנראה לעולם

אין שואלין את הגשמים אלא כמוך לגשמים.

סברוה: שאלה פירושו הזכרה **וכרבי יהושע** מיו"ט אחרון. ודחינו: אפילו ר"א ושאלה סמוך לגשמים אבל הזכרה מיו"ט ראשון

סוף הזכרת ושאלת גשמים

ר"י: ביו"ט א' דפסח ראשון מזכיר ואחרון פוסק.

והך דעד מתי **שואלין** את הגשמים

דלר"י: עד שיעבור כל הפסח, ולר"מ: עד שיעבור ניסן.

לא כר"ח: ששואל ולא מזכיר - דכ"ש שיזכיר

ולא כר"י: ששואל ש"ץ בדרשה דיו"ט א' - דאין צורך בזה

ולא כרבה: ששואל עד קרבן פסח בי"ד דא"כ א"צ עוד ריצוי הזכרה

אלא כעולא: דתרי תנאי הם אליבא דר"י.

תחילת הזכרת ושאלת גשמים

ר"י: הלכה כר"י. ממוסף דיו"ט אחרון דחג, ופוסק במוסף יו"ט א דפסח

והך דבג' במרחשוון שואלין, ולר"ג: בז'. ואר"א: הלכה כר"ג

א. ר"י ור"א חולקים,

ולא אמרי' **דכאן לשאל כאן להזכיר**, דהזכרה ושאלה מתחיל יחד,

אלא ר"י: כשאין ביהמ"ק מזכיר ושואל ביו"ט אחרון

ור"א: כשיש ביהמ"ק או לבני בבל מזכיר ושואל בז',

משום עולי רגלים ופירות שבשדה.

הנהגה בב' יו"ט של גלויות.

רב: מזכיר במוספין, ופוסק במנחה ערבית ושחרית, וחוזר במוספין

ושמואל חלק: דמתחיל במוספין ובמנחה דאיך יעשנו חול,

ופוסק ערבית ושחרית, וחוזר ומתחיל במוספין.

רב חזר בו וכן רבא: ור"ש כיון שהתחיל שוב אינו פוסק. וכן הלכה

לעילוי נשמת הר"ר שמעון בהר"ר משה פלגנהיימר אב"ד ק"ק אודנהיים